

Однак вправи в даному комплексі відрізняються тим, що в першій вправі автоматизуються тільки дієслова руху і зміни стану. У другій – тільки дієслова-виключення. У третій вправі представлені вже обидва варіанти дієслів.

Наступний тип вправ – *умовно-мовні вправи*. Вони імітують мовну комунікацію в навчальних умовах. Цей тип вправ є найбільш ефективним для цілеспрямованого формування мовних навичок. Основою для вправ є міні-діалоги, міні-тексти. Найчастіше це спеціально підготовлені тексти, в яких досліджуване явище зустрічається кілька разів. Причому ці тексти можуть використовуватися двояко. З одного боку, можна запропонувати вставити необхідні граматичні форми, а потім переключити увагу студентів з граматики на зміст тексту і тим самим перейти на новий рівень роботи. При цьому закріплення граматики відбувається як би непомітно для студентів і будується на розвитку всіх видів мовленнєвої діяльності. Таким чином, ця вправа переходить з розряду умовно-мовних в розряд мовних вправ.

Таким чином, викладання граматики другої іноземної мови в немовному вузі має враховувати психологічні особливості і інтелектуальний рівень студентів, а також набутий ними досвід вивчення рідної та першої іноземної мови. Вони дозволяють інтенсифікувати і підвищити ефективність формування граматичних навичок, без яких неможливе формування комунікативної компетенції.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО БАЗИСУ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

*Краснюк С.О. старший викладач кафедри сучасних європейських мов
КНТЕУ*

Сьогодні важливим шляхом для модернізації освіти у багатьох країнах є оновлення змісту освіти та технологій навчання, узгодження їх із сучасними потребами, орієнтація навчальних програм на удосконалений компетентнісний підхід та створення ефективних механізмів його професійно-спрямованого запровадження, а саме: створення інноваційних деталізованих програм та кардинальне оновлення навчально-методичної бази на базі використання новітніх інтелектуальних інформаційних технологій.

У більшості освітніх систем економічно розвинених країн з високими освітніми показниками вищенаведені тези пов'язані з такими чинниками, як:

- перехід до нової форми сучасного суспільства - інформаційного суспільства, де значущою одиницею є не просто інформація, а вміння оперувати нею, застосувати її для власного розвитку, для життя, що потребує від громадян нових умінь та знань, що дозволяють швидко, мобільно та ефективно використовувати інформацію для підвищення власного добробуту, саморозвитку та навчання;

- встановлення більш високих, конкретних стандартів в освіті та в усіх галузях життя. Цього потребує ринок праці, у зв'язку з цим устанавлюються нові вимоги до навчальних дисциплін, до системи оцінювання навчальних досягнень, до якості освітніх послуг узагалі;

- відкриття кордонів між країнами та інтеграція освітніх систем до світового освітнього простору.

Усі національні освітні системи мають рамки кваліфікацій – у протилежному випадку не було б можливості сертифікувати досягнення студентів. Але більшість існуючих національних рамок кваліфікацій характеризуються в термінах процедур і формальних вимог, а не результатів навчання.

Реформування європейської вищої освіти відбувається відповідно до принципу збереження та погодження різноманітних національних систем освіти. Болонський процес не вимагає уніфікації та підпорядкування, різких революційних кроків, відірваних від національних контекстів. Важлива продумана, комплексна, гнучка, глобалізована стратегія еволюційного розвитку української освіти, націлена на підвищення її якості та конкурентноспроможності, приділяючи значну увагу професійно-технічній освіті в Україні (як чинника інвестиційної привабливості країни). При чому, мобільність є однією з ключових цілей і можливостей згаданої пропозиції.

Саме тому Україна підписала в свій час Лісабонську конвенцію, вступила до Болонського процесу, бере на себе зобов'язання щодо виконання практично всіх міжнародних домовленостей з питань освіти, науки та виховання молоді та студентів, але з урахуванням вітчизняного освітнього досвіду, потреб національної економіки та стратегії розвитку держави.

На основі проведених досліджень, можна зробити висновок, що компетенції досягаються після реалізації комплексу заходів для досягнення досконалості у виконанні конкретних методологічно-

практичних навичок, які дадуть змогу молодим людям адаптуватися в мінливому конкурентному світі.

На базі наявного досвіду у системі української освіти і з урахуванням виявлених проблем, можна рекомендувати почати удосконалення та адаптацію компетентнісного підходу до потреб вітчизняного народного господарства через:

- систематичні коопераційні комунікації із успішними галузями/підприємствами для актуалізації змісту навчальних курсів;

- розробку інтегрованих циклів дисциплін з урахуванням досвіду центрів підвищення кваліфікації як вітчизняних корпорацій так і іноземних;

- підвищення результативності навчально-виробничої практики через більш поглиблену, систематичну та науково-практичну участь керівників практики у поточній практичній діяльності студентів;

- підсилення результативності самостійної роботи студентів через розроблену систему мотиваційних важелів.

В умовах глобального уповільнення макроекономічної активності, підвищення глобальної ризикованості операцій на ринках товарів та послуг та депресії на ринку України важливість практично спрямованого, компетентнісного підходу на всіх рівнях освіти України є вкрай важливим. Причому таке спрямування повинно орієнтуватися не на підготовку фахівців для минулих (радянських) традиційних секторів економіки, а бути спрямованим на потенційні експорто-орієнтовані та інноваційні ринки товарів та послуг з метою покращення сальдо торговельного балансу та стабілізації національної економіки.

Згаданий вище підхід до реформування всіх рівнів середньої, професійної та вищої освіти України здатен швидко і якісно підвищити конкурентний рівень продуктивних сил, що виведе продуктивні відносини України на рівень сталого економічного зростання після поточної системної політико-економічної кризи.

Список використаних джерел

1. Ф. Андрушкевич. Компаративний аналіз особливостей освітніх інновацій у системах освіти України й Польщі / Ф. Андрушкевич // Вища освіта України: теоретичний та науковометодичний часопис. 2011. № 4. С. 8387. Бібліогр. в кінці ст. (15) ГРНТИ 14.91 УДК 37.013.74(438) Рубрики: ПедагогикаВысшая школа за рубежомЕвропа
2. В. Андрущенко В., Губернський Л. Філософія як теорія та методологія розвитку освіти. – К.: «МП Леся». 2008. – 516 с.

3. О. Барабаш. Становлення компетентнісного підходу у сучасній освіті. К 37.018.018.46;371.315;371.315.6 Педагогіка - Нова педагогічна думка [Електронний ресурс] режим доступу: <http://www.stattionline.org.ua/pedagog/106/19590-stanovlennya-kompetentnisonogo-pidxodu-u-suchasnij-osviti.html>
4. В. Бедь, М. Артьомова. Компетентнісний підхід в процесі модернізації ВНЗ Тематика: Освітній менеджмент і маркетинг - Журнал №5,2011 «укр.науковий журнал – Освіта регіону. Політологія, психологія, комунікації» – 43 с. [Електронний ресурс] режим доступу: <http://social-science.com.ua/article/691>
5. Л. В. Буркова. Соціономічні професії: інноваційна підготовка спеціалістів у вищих навчальних закладах: монографія / Л. В.Буркова. - К.: Інформаційні системи, 2010. – 278 с.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

*Кулаженко О.П., викладач кафедри сучасних європейських мов
КНТЕУ*

*Клименко Т.І., старший викладач кафедри сучасних європейських
мов КНТЕУ*

Педагогічна майстерність представляє собою вияв високого рівня педагогічної діяльності, яка ґрунтується на високому фаховому рівні педагога, його загальній культурі та педагогічному досвіді.

Критеріями, за якими можна оцінити рівень педагогічної майстерності викладача є гуманність, науковість, педагогічна доцільність, оптимальний характер, результативність, демократичність та творчість. Безумовним критерієм, без якого така діяльність неможлива, є досконале володіння предметом викладання, тобто іноземними мовами, та постійне їх вдосконалення.

В контексті викладання іноземних мов, доцільно виділити наступні елементи педагогічної майстерності:

1. Гуманістична спрямованість діяльності, яка є найголовнішою характеристикою майстерності педагога, що будується на основі ціннісних орієнтацій: на себе (самоутвердження); на засоби педагогічного впливу (коли найважливіше для педагога – виховні ідеали, виховні заходи та методика їх здійснення); на студентів